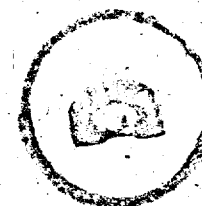

Tik - Books of Animal Life

V214, no. 2. April 1924,

056
52
521

3L
KZ m211, vol TB
N24.24.2
197929

Society for the . . .
Prevention of Cruelty .
to Animals, Madras .

ENGLISH & TAMIL.

7 - JUN 1924

TIT-BITS

OF

ANIMAL LIFE

இந்த வந்தமான ஸரஸ்.

Copies can be had on application to the
Honorary Secretary, S.P.C.A.; Vepery, Madras.
Annual Subscription, Half a Rupee, payable in advance.

EDITED BY
Rai Saheb G. Venkataranga Rao, M.A.,
Member of the S.P.C.A.

சென்னை: ஜி. ஓ. டி. சங்கரன் மெம்பராகிய

ராய் சாஹேப் ஜி. வெங்கடரங்க ராவ், எம்.ஏ. அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

PUBLISHED QUARTERLY.

A QUARTERLY JOURNAL—Vol. XXIV.—Number 2.

April, 1924—ஸ்ரீ ஏப்பிரல்

CONTENTS	PAGE	பொருளடக்கம்	பக்கம்
IN ENGLISH		தமிழில்	
Man And His Dog	11	சென்னை ஜீவநிவாரண சங்கத்தின் (S.P.C.A.)	
President Harding's Tribute to Dogs.	12	வருஷாந்திரக்கட்டம்	15
Madras S.P.C.A.	13	திரிச்சிஞ்சுப்பள்ளியில் ஒரு புதிய மாட்டுக்	
The Animal Show	14	கொட்டகை	16
Opening of a Cattle-Shed	14	பிராணிகளின் அன்பு:—1. குதிரையும், சர்ப்	
All-India Cow Conference	15	பழம்	17
		அஹிம்ஸா போதனை:—திருவள்ளூர்	18
		இரண்டு சிநேகிதர்கள்:—குரங்கும், பூனையும்..	
		முக்கிய குறிப்புகள்	19
		கால்கடைசனைப்பற்றிய பழமொழிகள்	20

TIT-BITS OF ANIMAL LIFE

A QUARTERLY ADVOCATE OF HUMANITY FOR SCHOOLS AND FAMILIES

ஜந்து வர்த்தமான ஸாரம்

பாடசாலைகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் உபயோகப்படும்

7 - JUN 1924

ஜீவகாருண்ய விளக்க மும்மாதப் பத்திரிகை

சம்புடம் XXIV.] APRIL, 1924—ஸ்ரீ ஏப்பிரல்

[இலக்கம் 2]

Man And His Dog HOW ANIMALS WERE FIRST TAMED

In an article contributed to a series prepared by the British Science Guild, Professor J. Arthur Thomson, Regius Professor of Natural History, Aberdeen University, discusses the domestication of animals, a subject concerning which he ranks as one of the greatest living experts. Every lover of animals will delight in the description of the sentimental links between man and beast, and will find of fascinating interest the suggestions of the great scientist concerning the why and wherefore of the taming of animals accomplished by our ancestors.

When we think of domesticated dogs, cattle, sheep, goats, reindeer, camels, llamas, horses, donkeys, pigs, and rabbits, we are at once struck, he writes, by the fact that they are all *gregarious* mammals. In their wild state, they had the instincts of the herd, which include kin-sympathy, self-subordination, and the capacity for teamwork. It was easier for them than for individualistic animals to enter into friendly and confident relations with man, who came to be in their eyes a super-leader of the herd.

The dog in process of domestication yielded to its hereditary bias to be obedient and to play the game, and we cannot suppose that it puzzled over the fact that its leader belonged to a different species, that he was *Homo sapiens* and not *Canis pallipes*. Man did not master the dog; it was rather that the dog found in man a new master.

It is an interesting fact that when a number of sheep-dogs get out of hand

and take to consorting together, the long latent wolfishness may, in man's absence, assert itself, and some night there is a terrible havoc amongst a flock of sheep. In some cases, no doubt, an individual dog may also show a reactionary mutiny. But our main point is simply that the gregarious instincts of the ancestors of the domestic dogs made their alliance with man easier. We are not forgetting the domestication of the cat, which certainly does not spring from a gregarious stock, but that is another story. Everyone will allow that the cat is unique. It walks alone, reserved, self-sufficient, and condescending.

Another impression that we get in thinking over domesticated mammals, including the cat this time, is that most of them are very playful in their youth. What pictures of gambols, frolics, games, and playfulness generally, rise in the mind when we think of puppies, kittens, lambs, kids, calves, and foals. Now, playfulness has a manifold significance, and one thing it indicates is plasticity, an elbow room for experiment, a chance for new departures. Undoubtedly, if one were going to try to domesticate a new mammal, one would select a playful species.

THE CHARM OF PLAYFULNESS

But there is another interest in the playfulness of most of the young mammals in which man found the materials for domestication, namely, that it is uncommonly attractive. There is a fascinating charm in the play of kittens and puppies, lambs and kids, and we cannot be surprised if this was one of the motives that led our ancestors to experiments in domestication. No doubt they often saw and envied the

hunting achievements of wolves and jackals, and it is possible that they sometimes wondered if it might not be possible to enlist their aid. But we are apt to exaggerate the importance of utilitarian motives and to depreciate the strength of the artistic. It may be that the early huntsman, witnessing the play of the wild puppies which he had orphaned, found them irresistible, and took them home to his family circle, to be the delights of his own children and alleviations of what Shakespeare calls 'life-harming heaviness.'

ANCIENT RECORDS

Different races of men have entered into different relations with dogs, and *vice versa*: but there are very ancient records of what one might call sentimental linkages. Thus some of the ancient tombs show that a dog was sometimes reverently buried alongside of his master, perhaps to be his aid in transmundane hunting, or perhaps because he moped to death when his master died. There is a wall picture of an Egyptian King of the Eleventh Dynasty with his favourite dog and six others all named—like a succession of friends. This strikes the note of personal attachment. Among hunting peoples and pastoral peoples the utilitarian appreciation of the dog was naturally strong, not that this excludes the friendly bond; in other peoples, one of two things happened. In some cases the dog became an out-cast, a pariah, and its name was used as an epithet of contempt. 'Is thy servant a dog?' In other cases the dog, which had ceased to be man's partner, became a pet or a friend. The sentimental linkage was strengthened, and this is what has become so marked in relatively recent times, especially in North Temperate Countries. We have mentioned the seven favourite dogs of the Egyptian King, and everyone remembers Argus, who recognised the voice and step of his master Ulysses after twenty years of absence, and having seen him, died. But, on the whole, the Orientals and Semites, the Greeks and Romans did not make a friend of the dog as Northern peoples did.

UNIQUE APPEAL

What is it that gives the dog its unique appeal? It is fundamentally the whole-heartedness of its devotion to its master,

of whom it makes a little god. It has a wonderful depth of loyalty, which is irresistible. It appeals with affection for affection. It is keenly sensitive to praise and blame; it feels the difference in a look or in a tone. It is a good judge of character but it will forgive everything for love. In its obedience and reliability it often makes us ashamed. No doubt there is a pleasant flattery in the way the dog looks up to us and trusts us implicitly, but there is much more than that. There is—in dogs whose brains have not been bred away—an intelligent responsiveness which is unparalleled. And we are inclined to think that the dog comes nearer being a moral agent than any other animal—which is another bond of sympathy.

President Harding's Tribute to Dogs

With the passing of President Harding the American nation has lost its most noted animal lover. No predecessor in the White House has ever been more genuinely humane than Mr. Harding, who all his life was the friend of every helpless creature. One of the best things the late President ever wrote was an editorial in the *Marion Star* occasioned by the death of a dog, named Hub, that belonged to a friend and that was supposedly poisoned. Mr. Harding wrote in part:

'One is reluctant to believe that a human being who claims man's estate could be so hateful a coward as to ruthlessly torture and kill a trusting victim, made defenceless through his confidence in the human master, but there are such. One honest look from Hub's trusting eyes was worth a hundred lying greetings from such inhuman beings, though they wore the habiliments of men.'

'It isn't orthodox to ascribe a soul to a dog—if soul means immortality. But Hub was loving and loyal, with the jealousy that tests its quality.'

'He was reverent, patient, faithful; he was sympathetic—more than humanly so sometimes, for no lure could be devised to call him from the sick bed of mistress or master. He minded his own affairs—especially worthy of human emulation—and he would kill or wound no living thing. He was modest and submissive where these

traits were becoming, yet he assured a guardianship of the home he sentinelled until entry was properly vouched.

'He couldn't speak our language, though he somehow understood. But he could be and was eloquent with uttering eyes and wagging tail and the other expressions of knowing dogs. No; perhaps he has no soul, but in these things are the essence of soul and the spirit of lovable life.'

'Whether the Creator planned it so, or environment and human companionship have made it so, men may learn richly through the love and fidelity of a brave and devoted dog. Such loyalty might easily add lustre to a crown of immortality.'

Madras S.P.C.A.

The forty-third annual general meeting of the Society for the Prevention of Cruelty to Animals was held at Pachaiyappa's Hall, on Thursday, the 6th March. His Excellency Lord Willingdon presided on the occasion.

With the permission of the Chairman, Mr. V. Krishnamurti Iyer proposed that the report, which had been printed and circulated, be taken as read.

Mr. C. Ranganayaculu Chetty seconded.

The report stated that the increased cost of the establishment necessitated by the enhancement of pay of the executive staff which came into force in 1922, threw an extra burden on the Society's finances with the result that the expenditure of the Society exceeded its income by Rs. 1,581-14-4. The permanent fund of the society amounted only to Rs. 23,500, and the interest that accrued therefrom was by no means large, hardly able to meet a month's expenditure of the Society. During the year, the agents of the Society obtained convictions in 2,355 cases as against 2,045 in the previous year. In addition to these convictions, 130 cases were warned by agents. The income from fines was Rs. 8,680-12-3 as against Rs. 8,343-7-6 in 1922. The income of the Society from subscriptions during the year was Rs. 2,069-8-0 as compared to Rs. 1,921-8-0 in 1922, and from donations Rs. 898-5-6 as against Rs. 1,771-14-3 in 1922 thus making a total of Rs. 2,967-13-6 as against Rs. 3,693-6-3 in 1922.

The Hon. Mr. Justice, C. G. Spencer, in moving the adoption of the report, said that no one who had read it would be inclined to disagree with him in his opinion that they had a very good report; and that the Society and its office-bearers were to be congratulated on the improvement that was made in the very successful animal show, and in that noble feature, the animal week. The report was a very excellent one and he proposed its adoption.

Mrs. H. J. Cannan, in seconding the adoption, said that she noticed in the report that there was an increase in the number of convictions. It was very difficult to gauge whether cruelty was on the increase or whether the Society was doing more work and so got more convictions. In the schools, the children should be taught what the sufferings of animals meant. They should be taught to be affectionate to cats, dogs, etc.

Mr. C. Gopala Menon, M. L. C., and Khan Bahadur Mahomed Usman Sahib Bahadur, the Sheriff of Madras, supported the motion.

The report was adopted.

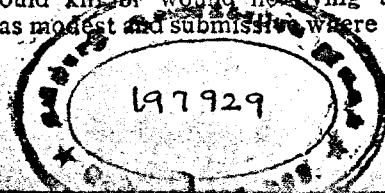
OFFICE-BEARERS

Deaconess C. Tuke proposed the election of the members of the Executive and the Pinjrapole Committees for the ensuing year:

Dewan Bahadur L. A. Govindaraghava Iyer seconded the motion.

Mr. C. E. Wood, M. L. C., said that he had much pleasure in supporting that resolution. A feature which struck him most about that report was the extraordinary falling off in the subscription list, and he would suggest to the new committee, which they were now appointing, that that was one of the chief matters which they should tackle. He thought that the falling off in subscriptions from Rs. 2,800 in 1916 to Rs. 2,000 in 1923 was very bad indeed and he suggested that it was because the public did not know sufficient about the S. P. C. A. The need appeared to him to be much more advertisement, and he thought that by advertising the work of the Society more thoroughly the subscriptions of the Society would automatically increase.

H. E. the Governor, after distributing the gold and silver medals and books to

the best essayists in the Prize Essay competition, warmly congratulated the officers of the Society on the excellent work they had done during the last year. He felt the keenest interest in the society. He had been a great lover of animals himself. They ought to teach their children to be kind to animals and, by doing so, they could create a better state of things in regard to animals for future generations.

The Hon. Mr. Justice C. E. Odgers, President of the Madras S. P. C. A., in proposing a vote of thanks to H. E. the Governor, regretted that His Excellency would not be here next year. He also thanked the various ladies and gentlemen who were good enough to come to the meeting and address those present.

The Animal Show

The Madras S.P.C.A. held its annual Animal Show on the Island on Saturday, the 2nd February 1924. The attendance was large and the exhibits in the various classes were distinctly above the average of the last few years. The arrangements in general were also satisfactory, thanks to Mr. M. A. Tirunarayanachari, the Honorary Secretary, and Mr. N. C. Rangaswamy Iyengar, the Superintendent.

There were about twelve classes of exhibits. The cow-calves in the class 'Best cared for calf under six months old, property of milkman' were looking well nourished. The class of milch cows exhibited was also good, as also the draft bullocks. Among the prize-winners were a few draft bullocks belonging to the Corporation of Madras and the Carnatic Mills. The jutka ponies on view were decidedly of a better class than formerly. Dog lovers in Madras must have been gratified at the class of dogs that had been brought together at the Show. There were also Soldiers' dogs on view. A special feature of this year's Show was the Dhubie Donkeys that were exhibited.

Of the other classes of exhibits mention must be made of children's pets other than dogs, monkeys and caged birds. In this class there had been exhibited a cage of white mice. The cage looked like a doll's house with a couple of rotary wheels on the

ground floor and these whenever set in motion by the mice sounded a series of tiny bells suspended above.

Opening of a Cattle-Shed

On the 14th January, Mr. P. MacQueen, Collector of Trichinopoly, performed at the invitation of the S.P.C.A. Branch, Trichinopoly, the interesting ceremony of opening a cattle-shed. The cattle-shed, the gift of Mr. Cuniah, Proprietor of the Krishna Vinodha Sabha of Madras, was built at a cost of Rs. 900 near the entrance to the Main Guard Gate and it was formally opened this morning in the presence of a large gathering, including Honorary Magistrates and Municipal Councillors of the place, with the Indian band in attendance for music.

In requesting Mr. MacQueen to formally open the cattle-shed and hand it over to the Municipal Chairman, Mr. F. G. Natesa Iyer, Mr. Ramaswami Iyengar gave a short history of the S.P.C.A., since it was started in 1909. He said there was some appropriateness in the Collector being asked to perform the opening ceremony, after a long time since it was established.

The Collector made a short speech in the course of which he eulogised the charitable instinct of Mr. Cuniah Naidu, who, though he was not a resident of the place and had no prominent interest in it, was still moved by the suffering of the animals, to provide shelter for them against sun and rain. To the hackney drivers present at the meeting, he commended that kindness to animals is the best policy in the long run, as 'Honesty is the best policy.' He told them that by taking proper care of their animals, they would have more from them than if they neglected them.

In conclusion, he requested Mr. F. G. Natesa Iyer, Chairman of the Municipality, to take over the cattle-shed and maintain it in proper conditions.

Mr. Natesa Iyer, in accepting the charge, gave a free translation of Mr. MacQueen's speech in Tamil and observed that the day chosen for the formal opening was an auspicious one, as it was a day when cattle were specially fed and taken care of by the whole population, being Sankaranthi Day.

All-India Cow Conference

The following resolutions were unanimously passed at the sixth Session of the All-India Cow Conference held at Calcutta on the 2nd March, 1924:—

(1) Resolved that this meeting views with deep concern the indiscriminate slaughter of nearly 10 millions of useful cattle every year which is causing a serious diminution of cattle in this country, and respectfully calls upon all Provincial Governments to regulate the slaughter of cattle in slaughter houses as has been done in the Central Provinces Government.

(2) Resolved that in consideration of the fact that want of pasture lands has caused the deterioration and depletion of cows and a consequent scarcity in the supply of milk and milk products, this Conference recommends:—

That the Government will be pleased to take immediate steps by legislation or otherwise to provide adequate pasture grounds for every town and village from the Provincial Revenues or from the funds of the local authorities.

OUR ANCIENT STUD BULLS

(3) Resolved that in view of the gradual deterioration in the milk producing capacity of Indian cattle due to bad breeding, chiefly caused by the lack of good and sufficient breeding bulls and the diversion of Brahmini bulls for purposes other than breeding, this Conference suggests:—

(a) that the Government will be pleased to counteract the evil effect of the *res nullus* judgment regarding Brahmini bulls by requisite legislation and (b) that the Government will be pleased to authorise all Municipalities and other local authorities to keep an adequate number of good healthy bulls for breeding purposes in every town and village within the easy reach of the people.

(4) Resolved that this Conference recommends that measures be adopted to prevent the death of cattle from diseases by providing more Veterinary Hospitals and for the provision of institutions for the

training of 'go-vaids' and also for the compilation and circulation of pamphlets on the prevention and treatment of bovine diseases.

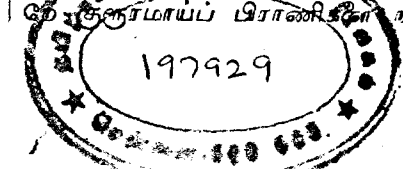
சென்னை ஜீவநிவாரண சங்கத்தின் (S. P. C. A.) வருஷாந்திரக்கூட்டம்.

இச்சங்கத்தின் வருஷாந்திரக் கூட்டம் சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜ் மண்டபத்தில் மார்ச்சுமீ 6-ல் நடந்தேறியது. அப்பொழுது எச். இ. கவர்னர் லார்ட் வில்லிங்டன் அவர்கள் சபைத்தலைமை வகித்தார்கள். அநேக பிரமுகர்களும் மாநாட்டினர் விஜயம் செய்திருந்தார்கள்.

“சென்ற வருஷத்து வரும்படி குறைச்சல். செலவோ அதிகம். அதாவது ரூ. 1581 அதிகமாய் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இத்தொகையை மூலதனத்திலிருந்து எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் இச்சங்கத்திற்கு மூலதனம் பெருகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதன் வட்டியைக் கொண்டு செலவுசெய்யலாம்” என்ற விஷயமடங்கிய ரிபோர்ட் வாசிக்கப்பட்டது.

கனம் மிஸ்டர். சி. ஜி. ஸ்பென்ஸர் “இவ் வருஷத்தில் இச்சங்கத்தின்கமிட்டியார் நல்ல வேலை செய்திருப்பதைக்குறித்துச் சந்தோஷப்படுவதாகவும், மிருககாக்கி, மிருகங்களின் வாரம் இவை வெகு நன்றாக நடத்தப்பட்டனவேன்றும், மிருகங்களின் வாரம் நடத்தப்பட்டது முதல்தடவையென்றும்” சொன்னார். மேலும் “பசுக்கள் பரிசுத்தமானவைகளென்று கருதப்படும் இத்தேசத்தில் எருதுகள் அதிக சமைக்களைத் தூக்கும்படி செய்வதும், பால்வித்பவர்கள் கன்றுக்குட்டிகளைப் பசியால் வருந்தும்படி செய்வதும் பரிதவிக்கத்தக்கவைகளே. தம்முடையபால் காரன் பசுவைக் குருமாய் நடத்தியமையால் அவனைத் தாம் வேலையினின்று நீக்க விட்டதாகவும்” சொல்லிமுடித்தார்.

மிஸ்டர் எச். ஜி. கண்ணன், “பிராணிகளை நடத்தும் விதத்தை நாம் எல்லோரும் குழந்தைகளுக்குப் போதிக்கவேண்டுமென்றும், அப்படிச்செய்தால் எவ்வளவு எளிதில் அவைகள் தங்கள் நன்றியை மறவாமல் காட்டுமென்றும்” சொன்னார்கள். “வேண்டுமென்றே குருமாய்ப் பிராணிகளை நடத்துபவர்

களை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் நன்றாய்த் தண்டிக்க வேண்டுமென்றும்" வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

மிஸ்டர். சி. கோபால் மேனன் அவர்கள் "எஸ். பி. ஸி. ஏ யும், பிஞ்சுராபோலும் சிறந்த வேலையைச் செய்துவருகின்றன. குரூசு செய்கைகளைத் தடுக்க சிறந்த முறைகளை இச்சங்கத்தார் அதுசரித்துவருகிறார்கள். இவ்விதவேலைக்குத் திரவிய உதவி வேண்டும். ஆகையால் பிரமுகர்கள் இச்சங்கத்திற்குத் திரவியசகாயம் செய்ய முன்வருவார்களென்று தாம் நம்புவதாகவும்" சொல்லிமுடித்தார்.

கான் பஹுதூர் உஸ்மான் சாயபு அவர்கள் "சென்னை கார்போரேஷன் இச்சங்கத்திற்குத் திரவிய உதவி புரியவேண்டுமென்றும், கார்போரேஷனுக்கு இச்சங்கத்தார் ஒரு மனு அனுப்பினால் இங்கு விஜயம் செய்திருக்கிற அதன் கமிஷனர் மிஸ்டர் போக் அவ்விஷயத்தை அறுதாபத்துடன் யோசிப்பாரென்றும்" சொன்னார்.

மிஸ்டர் ஏ. சி. பார்த்தசாரதி நாயுடு அவர்கள் "பால் கொடுக்கும் பசுக்களைக் கொல்லக் கூடாதெனவும், அவ்விதம் செய்பவர்களைத் தண்டிக்கும் லாக்க வேண்டுமென்றும் அதற்காக ஒரு சட்டம் ஏற்படவேண்டுமென்றும்" சொன்னார்.

உடனே ரிபோர்ட்டை யாவரும் ஒரே மனதாய் அங்கீகரித்தார்கள். பின்பு, "கோழி, காட்டுபூங்களை விற்பவர்கள் அவைகளைக் குரூமாய் நடத்திவருகிறார்களாகையால் அதைத் தடுக்க ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், எல்லாப் பாடசாலைகளிலுமுள்ள பிள்ளைகளுக்கு பிராணிகளிடத்தில் அன்பாயிருக்க போதிக்கும்பொருட்டு இரக்கத்தைப் போதிக்கும் சங்கங்கள் (Leagues of Mercy) ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமென்றும்" டெக்கான்ஸ். ஸி. ட்யூக் என்ற மாது சொன்னார்கள்.

திவான் பஹுதூர் எல். ஏ. கோவிந்த ராகவயரவர்கள் "மேற்சொல்லியவைகளை ஆமோதித்து யாவரும் இச்சங்கத்திற்குத் திரவிய உதவிபுரிய முன்வருவார்களென்று" தாம் நம்புவதாகச் சொன்னார்.

இவ்வருஷத்திற்கு நிர்வாக கமிட்டியார் நியமிக்கப்பட்டபின் விபரங்களுக்கு வெகு மதிக்களிக்கப்பட்டன.

எச். இ. கவர்னரவர்கள் "சென்ற இரண்டு வருஷத்திய ரிபோர்ட்டுகளைத் தாம் படித்ததி

லிருந்து இச்சங்கம் திறமையாய் சிறந்த வேலை செய்துவருவதைக் குறித்து—முக்கிய மாய் இதன் விருத்தி பரவுதலைக் குறித்து—தாம் அதிகச் சந்தோஷப்படுவதாகச் சொன்னார். தமக்கு பிராணிகளிடத்தில் அன்பு அதிகமென்றும், இங்கிலாந்தில் தமது இருப்பிடத்தில் அவைகளிடத்தில் பிரீதியாயிருந்ததாயும் சொன்னார். ஜனங்களில் ஒவ்வொருவரும் குரூமாயிருக்கிறார்களென்று தாம், நினைக்க விலையென்றும், அவர்களுடைய அஜாக்கிரதையும், அநேகமாக ஏழ்மையும் பிராணிகளிடத்தில் குரூமாயிருந்து வருவதற்கு காரணமென்றும், மிஸ்ஸஸ் கண்ணனும், டெக்கான்ஸ். சி. ட்யூக் என்ற மாதர்களும், சொன்னவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் தாம் ஆமோதிப்பதாகவும், இரக்கம் என்ற விஷயத்தை யாவர் மனதிலும் பதியும்படி செய்ய ஒரு சங்கத்தை பாடசாலைகளில் ஸ்தாபித்து அது விருத்தியடையுமாறு செய்யவேண்டுமென்றும்" வற்புறுத்திச் சொன்னார்.

கனம் மிஸ்டர் ஜன்டிஸ் ஆட்டிர்ஸ் குப்ரன்டெண்டாகிய மிஸ்டர் ரங்கசுவாமி ஐயங்கார் செய்துவரும் உருக்கமான பிரசங்கங்கள் சிலாக்கத்தக்கவைகளென்றும், இச்சங்கத்திற்கு ஒரு விளையுயர்ந்த நல்ல பூதக் கண்ணாடியும் (Magic Lantern) வண்டிகளை நிறுக்க ஒரு இயந்திரம் தேவையென்றும் சொன்னார். இந்த இயந்திரத்தைக்கொண்டு பிராணிகளைக் குரூமாய் நடத்திவருவதையும், அவைகள் தாங்கமுடியாத பாரங்களை வண்டியில் ஏற்றிவருகிறார்களென்பதையும் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு பிரத்தியக்ஷமாய் நிறுத்திக் காட்டலாமென்றும், சென்ற 14 வருஷகாலமாக மிஸ்டர் திருநாராயணச்சாரியார் அவர்கள் தமது கௌரவகாரியதரிசி வேலையை வெகு திறமையுடன் நன்றாகச் செய்து வருவதைப்பற்றி தாம் மிகுந்த சந்தோஷப்படுவதாயும் சொல்லி சபைத்தலைவருக்கு வந்தனமளித்தார். காகோஷத்துடன் சபைகலைந்தது.

திரிச்சிஸ்டப்பள்ளியில் ஒரு புதிய மாட்டுக் கோட்டை.

திரிச்சிஸ்டப்பள்ளியிலுள்ள சென்னை எஸ். பி. சி. ஏ யின் கிளைசங்கத்தார் ஜனவரி 14 அன்று கலெக்டர் மிஸ்டர். பி. மேக்குயின் என்பவரை சபைத்தலைமை வகித்து

ஒரு மாட்டுக் கோட்டையைத் திறந்து வைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

இந்தக் கோட்டை சென்னையிலுள்ள கிருஷ்ண விநோத சபாவின் சொந்தக்காரரான மிஸ்டர் கன்னயா அவர்களால் ரூ. 900 க்கு மெயின் கார்ட் கேட்டுக்குச் சமீபத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது நமக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தை யுண்டாக்குகிறது. இவ்விதமே ஒவ்வொரு முக்கிய பட்டணத்திலுமிருந்தால் நலமேயாம்.

மிஸ்டர் ராமசாமி ஐயரவர்கள் எஸ். பி. சி. ஏ. ஸ்தாபிக்கப்பட்ட காலமுதல் இதுவரையிலும் அதன் சரித்திரத்தைச் சொல்லியபின், அக்கோட்டையைக் கலெக்டரவர்கள் திறந்து வைத்து அதை முனிசிபல் சேர்மனாகிய மிஸ்டர் எப். ஜி. நடேசய்யர் வசம் ஒப்புவிக்கும் படியும் கேட்டுக்கொண்டார்.

கலெக்டரவர்கள் இந்த வேண்டுகோள்களைக் கிணங்கி, மிஸ்டர் கன்னயா நாயுடேயின் உதார குணத்தைப்பற்றி சிலாக்கித்துப் பேசினார். "அவர் இந்த ஊரைச் சேர்ந்தவரல்லர். ஆகையால் இவ்வுரைப்பற்றிய உரிமை அவருக்குக் கொள்ளுமில்லை. ஆயினும், வெயிலிலும், மழையிலும், கஷ்டப்படும் மாடுகளுக்காக ஒரு கட்டம் அவர் கட்டிவைத்தது சிலாக்கத்தக்கதல்லவா? குதிரை மாட்டுவண்டிகளை ஒட்டுபவர்கள் குதிரை மாடு முதலியவைகளிடத்தில் அதிக பிரியமாயிருக்கவேண்டும். அவைகளை வெகு நன்றாகப் பாதுகாத்துவரவேண்டும். அவைகளை அலசிய மாய் நடத்திவரக்கூடாது. நான் சொல்லிய வண்ணம் செய்துவந்தால் காலக்கிரமத்தில் அவர்களுக்கு மிகுந்த நன்மை உண்டாகும். கடைசியாக நான் இக்கட்டத்தை முனிசிபல் சேர்மனாகிய மிஸ்டர் நடேசய்யரிடம் ஒப்புவிக்கிறேன். அவர் இதை நல்ல ஸ்திதியில் வைத்து வரும்படியாகவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்" என்றார்.

மிஸ்டர் நடேசய்யர் இக்கோட்டையைத் தம்வசம் பெற்றுக்கொண்டு, கலெக்டரவர்கள் செய்த உபநியாசத்தைத் தமிழில் சொன்னார். மேலும் இத்திறப்பு கொண்டாட்டவைபவம் நடக்கும்தினம் சிறந்த தினமென்றும், இத்தினம் சங்கராந்தினமாகையால் (பொங்கல் பண்டிகை) இவ்விதமுள்ளோர் யாவரும் மாடுகளைச் சத்தியாகக்கழுவி அவைகளுக்கு ஆகாரம்போட்டு, அலங்காரம் செய்

வது வழக்கம். ஆனதுபற்றி "இந்த நாள் சபதினமென்று சொல்வேன்" என்று சொல்லி முடித்தார்.

பின்பு சபைத்தலைவருக்கு வந்தனமளிக்கப்பட்டவுடன் இவ்வைபவம் முடிந்தது.

பிராணிகளின் அன்பு.

1. குதிரையும், சர்ப்பமும்.

காலிபோர்னியாவில் (California) ஒரு குடியானவன் வசித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு இரண்டு பெண்குழந்தைகளும், ஒரு ஆண் குழந்தையுமுண்டு. தன் குழந்தைகள் விளையாடவும், குதிரைசவாரி செய்யவும் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய குதிரையைக் கொடுத்திருந்தான். அவர்கள் தங்கள் குதிரையுடன் தினம் தோட்டத்திற்குப் போய்வருவார்கள். ஒருநாள் இவர்கள் தோட்டத்திற்குப் போய் வரதாம் கொட்டையைப் போன்ற புசிக்கும்படியான கொட்டைகள் மாங்களிலிருந்து கீழே விழுந்திருப்பதை எடுத்துவர தோட்டத்திற்குச் சென்றார்கள். குதிரையும் அவர்களுடன் போயிற்று. குழந்தைகள் மரத்தண்டை வந்தவுடன் கொட்டைகளை எடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். இவர்களுக்கு சிறிது தூரத்தில் இவர்களுடைய குதிரை புல் மேய்ந்துகொண்டிருந்தது.

அப்பொழுது ஒரு பெரிய சர்ப்பம் சிறிக் கொண்டு குழந்தைகளை லிருக்குமிடத்தை நோக்கிவந்தது. இப்படி சர்ப்பம் சிறிக் கொண்டு வருவதைச் சிறுகுழந்தைகள் கண்டு பயந்து நடுநடுங்கினார்கள். உடனே அங்கேயே நின்றுவிட்டார்கள். கூச்சலுமிட்டார்கள். ஆனால் ஒரு அடிகூட பின்னால் அவர்கள் எடுத்துவைக்கவில்லை. சர்ப்பமோ இவர்களிடத்திற்கு வந்துகொண்டிருந்தது. அப்பொழுது அருகிலிருந்த அவர்களுடைய குதிரை சர்ப்பம் சிறுவதைக்கேட்டு குழந்தைகளிருக்கு மிடத்திற்கு வந்தது ஒரு பெரிய சர்ப்பம் தன் படத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு குழந்தைகளிருக்கு மிடத்திற்கு வருவதைக் குதிரை கண்டு கோபமுண்டு அதைத் தன் காலால் ஒரு மிதி மிதித்தது.

குழந்தைகள் தங்கள் குதிரை வந்ததும் பயம்நீங்கி பாம்புக்கப்பால் சிறிதுதூரம் சென்று நின்றார்கள். பாம்போ கோபத்துடன் சிறிக்கொண்டு குதிரையைக் கடிக்கப்

போயிற்று. குழந்தைகள் தங்கள் குதிரை பாம்புடன் போராடுவதைச் சந்தோஷத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். குதிரை பாம்பை மிதித்தமையால் அப்பாம்புக்கு கோபம் அதிகரித்தது. குதிரையை எப்படிப் பாவது கடித்துக் கொல்லவேண்டுமென்று பாம்பு எண்ணி குதிரையைக் கடிக்கச் சுற்றி சுற்றி வந்தது. புத்தி சாதாரியமுள்ள அக்குதிரை அதன் தலைமீது நன்றாய் மிதித்தது. ஆயினும் அது தன்னைக் குதிரை மிதிக்கும் பொழுதெல்லாம் தன் நீண்ட தேகத்தைச் சுருட்டிக் கொண்டது. குதிரை விடாமல் இரண்டு மூன்று முறை பாம்பின் தேகத்தில் பலத்த காயமுண்டாகும்படி அதை மிதித்தது. அப்படி குதிரை விடாது ஜாக்கிரதையுடன் செய்வதே, அதன் உயிர் அநேகமாய் போய்விட்டதென்றே சொல்லலாம். அப்பொழுது குதிரை அதை நன்றாக உற்றுப்பார்த்தது. அது இறந்ததென்பதை குதிரை அறிந்துகொண்டு சந்தோஷத்துடன் கனைத்துக்கொண்டு குழந்தைகளுடன் வீட்டுக்குப்போயிற்று.

குதிரைக்கு தன் எஜமானன் குழந்தைகளிடத்தில் அன்பு அதிக மிருந்ததென்பது இக்கதையால் தெரிகிறதல்லவா?

அஹிம்ஸா போதனை.

திருவள்ளுவர்.

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலோர் தோகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை.

நாம் புசிக்கும் ஆகாரத்தை பல பிராணிகளுக்கும் அளித்துவிட்டு மீதியுள்ளதை நாம் புசிக்கவேண்டும். இவ்விதம் பிராணிகளைக் காப்பாற்றி வருவதே எல்லா தர்மங்களில் சிறந்த தர்மமாகும். துறவிகளுக்கும் கொல்லாமலிருக்கும் விரதம் மிகவும் அவசியம். ஆனது பற்றியே மதுதர்ம சாஸ்திரத்திலும் 'ஒருவன் தனக்குத் தெரியாமல் பகவிலோ இவிலோ ஒரு சிறு அற்ப ஜந்துவைக் கொன்று விட்டால் அப்பாவம் நீக்குவதற்காக காலையில் ஸ்நானஞ் செய்தபின் பிராணயாமம் செய்யவேண்டியதென்று' சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

இதுபற்றியே தாயுமானசுவாமிகளும், "கொல்லா விரதம் குவலயமெல் லாமோங்க எல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென்னிச்சை பாராமே" என்று கூறியுள்ளார்.

ஆகையால் ஹிம்ஸையை விட்டு விட்டு எல்லா ஜீவ ஜந்துக்களையும் அன்புடன் காப்பாற்றி வரவேண்டும்.

இரண்டு சிநேகிதர்கள்.

குறங்கும், பூனையும்.

ஒருவர் பற்பல பட்டணங்களுக்கு யாத்திரை செய்துவந்தார். கடைசியாக தமது சொந்த ஊருக்கு அவர் திரும்பி வரும்பொழுது ஒரு சிறிய குறங்கை எடுத்துக்கொண்டு தமது வீட்டிற்கு வந்தார். அதைப் பிரியமாய் வளர்த்துவந்தார். குறங்கும் அவ்வீட்டிலுள்ளோரிடத்திலும், அங்கிருந்த ஒரு பூனையினிடத்திலும் மிகவும் பிரியமாயிருந்தது. மேலும் குறங்கு பூனையிடத்தில் அன்பாயிருந்து அதனுடன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தது.

சிறிதுகாலஞ் சென்றபின் பு அந்தப் பூனைக்கு நான்கு பூனைக்குட்டிகள் பிறந்தன. அந்தப் பூனையையும் அதன் குட்டிகளையும் காப்பாற்ற வேண்டியது தன் கடமையென்று குறங்கு எண்ணி அவைகளைச் செவ்வனே பாதுகாத்துவந்தது. வேறு பூனைகள் அப்பூனைக் குட்டிகளிடத்தில் வரத் துணியவே துணியாது. குட்டிகள் நாளாவர்த்தியில் பல முடையவைகளாய்தென்பட்டன. அவைகள் எப்பொழுதும் குறங்குடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும். இக்குட்டிகள் அவ்வீட்டிலுள்ள பண்டசாலையிலிருந்தன. ஒருநாள் அப்பண்டசாலையில் அகஸ்மாத்தாய்நெருப்பு பற்றிக்கொண்டது. அச்சமயம் குறங்கு வெளியில் போயிருந்தது.

அப்பொழுது இந்தக் குறங்கு பூனைக்குட்டிகளுக்கு அபாயம் ஏதோ நேர்த்திருக்கிறதென்பதை அறிந்துகொண்டு நெருப்பு பிடித்திருக்கும் பண்டசாலைக்குள் தைரியமாய்ச் சென்று ஒரு கையில் ஒரு குட்டியையும், மற்றொரு கையில் இன்னொரு குட்டியையும் எடுத்துக்கொண்டு வெளியேவந்து பத்திரமான விடத்தில் வைத்தது. இதைக்கண்ட பூனையும் அதனுள் சென்று ஒரு பூனைக்குட்டியை கௌவிக் கொண்டு வெளியே வந்தது. குறங்கு மறுபடியும் நான்காவது குட்டியை எடுத்துவர உட்சென்றது. நெருப்பு நாலாப் பக்கத்திலும் குழுவே, குறங்கு வெளியில் பூனைக்குட்டியுடன் வர முடியாமல் அத்து

டன் அவ்விடத்தில் இறந்துபோயிற்று. பூனை தன் நண்பனாகிய குறங்கு இறந்துவிட்டதைக்கண்டு மிகவும் துக்கப்பட்டதாம். அவ்விட்டிலுள்ளோர் யாவரும் அக்குறங்கின் அன்பையும், காருண்யத்தையும் கண்டு அதிசயித்தார்களாம்.

முக்கிய குறிப்புகள்.

பில்ஸ் என்ற ஜாதியார் வேட்டையாடுவதை விட்டவிவரம்.—நியூலீடர் என்ற பத்திரிகையில் மிஸ்டர் ப்ரேய்ஸ்லீபோர்ட் ஸர். ஜே. சி. போஸ் என்பவர் தமக்குச் சொல்லிய கதையைப் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார். தாம் வட இந்தியாவில் பிரயாணம் செய்கையில் பில்ஸ் என்ற ஜாதியார் வசக்கும் மலைப்பிரதேசத்துக்குப் போனார். அவர்கள் வெகுகாலமாக மிருகங்களை வேட்டையாடி ஜீவித்து வந்தார்கள். "நான் அவர்கள் வசிலும் காட்டுக்குச் சமீபத்தில் ஓரிடத்தில் என் கூடாரத்தை அடித்து அதில் தங்கியிருந்தேன். அச்சமயம் அவர்களைக்கண்டு, அவர்களுடன் பேசினேன். அவர்கள் என்னிடத்தில் தாங்கள் வேட்டையாடுவதை அடியோடே விட்டுவிட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஏனெனில் தாங்கள் அப்படிச் செய்துவந்த குரூகாரியம் சரியானதல்லவென்று தெரிந்துகொண்டு, அதற்குப் பதிலாக பூமியை உழுது பயிர்த்தொழில் செய்து ஜீவித்து வருவதாகச் சொன்னார்கள்."

"இவ்வித நல்ல எண்ணம் அவர்களுடைய மனதில் எவ்விதம் உண்டாயிற்று" என்று அவர்களைக் கேட்டேன்.

அவர்கள் "காட்டில் சமாதானம் குடி கொண்டிருக்கட்டும்" என்று தங்களுடைய தீர்க்கதரிசி மகாத்மா காந்தி சொல்லியிருக்கிறார் என்றார்கள். வேறொன்றும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. அவர்கள் மகாத்மா காந்தி பைப் பார்த்ததேயில்லை. ஆயினும் அவருடைய நன்மையும், ஞானமும் அவர்களுடைய மனதில் எவ்விதமோ உதித்தன. அம்மகாணைப் பார்க்காவிடினும் அவருடைய கட்டளையாகிய அஹிம்ஸையை மேற்கொண்டு அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து வருகிறார்களாம்.

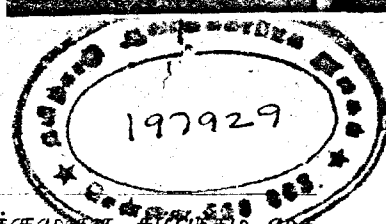
நாய்களைக் கொல்லுதல்.—எல்லா முனிசி பாலேட்டிகளிலும் அநேக பைத்தியமில்லாத

நாய்களைக் கொன்றுவருகிறார்கள். இவ்விஷயமாக குண்டேர் முனிசிபல் கௌன்சிலர்கள் ஒரு தீர்மானம் செய்து அதை இந்த இராஜதானியிலுள்ள எல்லா முனிசிபல் சங்கத்துக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அத்தீர்மானம் வெகு முக்கியமானது, அதனால் நன்மையுண்டாகும். அது பின்வருமாறு:—

இந்த கௌன்சிலர்கள் பைத்தியமில்லாத நாய்களைக் கொல்லுவதில் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தையும், உணர்ச்சியையும் தெரிந்துகொண்டு படிப்படியாய் தீர்மானங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். நாய்களோ ஜீவஜந்துக்களில் மிகவும் நன்றியறிவுள்ளவைகளென்பது உலகமெங்கும் தெரிந்த விஷயம். அவ்வித அருமையான குணம் வாய்ந்த பிராணியைக் கொல்லுவதைப் பலவந்தப் படுத்துவதைவிட அடியோடே நிறுத்திவிட வேண்டுமென்பது பொது ஜனங்களின் அபிப்பிராயம். ஆகையால் இந்த அருவெறுப்பான காரியத்தை வேறு எவராவது செய்யலாமே தவிர முனிசி பாலேட்டியார் செய்துவராமல் கவரன்மெண்டார் செய்யவேண்டுமென்பதே.

வாயில்லா ஜீவனாகிய நாயை நடுக்கத்தக்கவும் குரூமானவமான இப்பரிதாபக் கொலையை எல்லா முனிசிபாலேட்டியாரும் நிறுத்த வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. இனி சிறிதும் தாமதிக்கக்கூடாது. பைரங்கமாகவும் நாய்களைக் கொல்லக்கூடாது. லீதல் சேம்பர் என்கிற இயந்திர சகாயத்தினால் அதைக் கொல்லும்படி செய்தல் மிகவும் நல்லது. அவ்விதம் பைத்தியம்பிடித்த நாய்களைத்தான் செய்யலாம். நல்ல ஸ்திதியிலுள்ள நாய்களை நடுத்தெருவில் கொல்லாமலும் பொது ஜனங்களுக்கு வெறுப்பை யுண்டாக்காமலும் செய்யவேண்டும்.

திருவல்லிக்கேணியில் யாகம்.—திருநெல்வேலி நரசிங்க நல்லூர் வாசியான பிரம்மபூயக்ஞசாமி தீக்ஷதர் சென்னை திருவல்லிக்கேணி வசந்த மண்டபத்தில் "சௌத்ராமணி சாதுர்மாஸ்யம்" என்ற இரண்டு யாகங்களை மார்ச்சுமாதத்தில் நடத்தி வந்தார். பூர்வான்கள் டி. ஆர். ராமச்சந்திர ஐயர், சம்ஸ்கிருத கலாசாலைத் தலைவர் பிரம்மபூவேங்கட சுப்பா சாஸ்திரிகள் முதலிய பிரபல கனவான்களும் யாகத்திற்கு வந்திருந்தார்களென்று அறிகிறோம்.

இக்கலியுகத்தில் ஆடுகளை வதைசெய்து யாகம் செய்யலாமாவென்று பலர் சொல்லி வருவது நியாயமே. வெகு காலத்திற்குமுன் பிரத்தியக்ஷ பசுக்களை (ஆடுகளை) ஜீவஹிம்சை செய்யாமல் மாவால் ஆடுகளைப்போல் பிரதிமைகளைச்செய்து யாகம் செய்து வந்தார்கள். இப்பொழுதும் வைஷ்ணவர்களும், மாத்துவர்களும் மாவால் பிரதிமைகளைச் செய்து தான் யாகம்செய்து வருகிறார்கள். இவ்விதம் செய்யாமல் மேற்கூறிய தீக்ஷதரவர்கள் செய்தது ஜீவஹிம்சையைச் சேர்ந்ததாகும். ஏனெனில் முன்காலத்தில் தாசின் மகிமை யால் இறந்துபோன உயிர்களுக்குக்கூட உயிரை மறுபடியும் அளிக்க சக்தி அன்னவர்களுக்கிருந்தது. இக்காலத்தில் சிறிது கூட வில்லையே! இப்படியிருக்க யாகம் இவ்விதம் செய்யலாமா? ஏன் ஸ்மார்த்த பிராமணர்களும் அவ்விதம் யாகம் செய்யக்கூடாது?

மிருகக்காட்சி.—ஜிம்கானு மைதானத்தில் பிரவரிமாதம் 2-ந்தேதி மிருகக்காட்சி நடந்தது. மிருகக்காட்சியில் வழக்கம்போல் பலருக்குக் கொடுக்கப்படும் பரிசுகளைத் தவிர, குழந்தைகள் அருமையாக வளர்க்கக்கூடிய மிருகங்களை (நாய், குரங்கு, கூண்டுப்பறவைகள்) வளர்த்துக்கொண்டு வந்தவர்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. இவ்விதம் குழந்தைகள் செய்துவரின் அவர்களுக்கு மிருகங்களிடத்தில் அன்பு அதிகரிக்கும்.

ஆரோக்கிய தீபிகை.—ராவ் சாகிப் டாக்டர் பூ. ராம ராவ், எம். எல். ஸி. அவர்களால் பிரசுரஞ் செய்யப்படும். “ஆரோக்கிய தீபிகை” என்னும் பெயர் கொண்ட இப்பத்திரிகையின் பிரவரி மாதத்திய பிரதி அச்சிட்டு வெளியாயிருக்கிறது. இதில் குடியினால் நேரும் கெடுதிகளைப்பற்றி ஒரு முகப்புப்படம் அடங்கியிருக்கிறது. அதைப்பற்றிய சில விபரமும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. வைகுரி என்னும் கொடிய விபாதியால் அநேகமாயிரம் ஜனங்கள் இறந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் இது வெகுவாய் தடுக்கக்கூடிய ஓர் விபாதி, பூர்வ காலத்தில் நம் முன்னோர்கள் இவ்விபாதிக்குச் செய்த சிகிச்சை முதலியவற்றை இதில் தெளிவுற எடுத்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது. பி. எ. எ. க்கும் அதைத் தடுக்கும் உபாயமும், கூயரோகம், குழந்தைகளுடைய கண் பார்வை, அசுத்தத்

திற்கும் விபாதிக்குமுன்னர்த் தீயநீர் முதலிய முக்கியமான சில ஆரோக்கிய விஷயங்கள் இப்பத்திரிகையில் அடங்கியிருக்கின்றன. பொது ஜனங்கள் இப்பத்திரிகையை வாங்கிப் படித்து, இதில் சொல்லியபடி நடந்து பிணியின்றி நீடுழிவாழ்வார்களாக.

கால்நடைகளைப்பற்றிய பழமொழிகள்.

1. எருது இளைத்தால் எல்லாம் இளைக்கும்.
2. குண்டை (எருது) விளங்கினால் குடிவிளங்கும்.
3. குண்டை இளைத்தால் குடிஇளைக்கும்.
4. குண்டை பெருந்தால் குடிபெருக்கும்.
5. குண்டை பலமோ குடிபலமோ.
6. பாலுள்ளவன் விருந்துக்குஞ்சான்.
7. ஆடுமாடு இல்லாதவன் அடைமழைக்கு ராஜா.
8. பெண்பிள்ளையில்தான் தண்டுக்கு ராஜா.
9. அருகங்காட்டை விட்டவனும் கெட்டான், ஆனமாட்டை விற்றவனும் கெட்டான்.
10. மாடு முக்கிவர வீடு நக்கிவரும்.
11. மாட்டுக்கு மேய்ப்பும், குதிரைக்கு தேய்ப்பும்.
12. மேய்த்துத் தெளியாதமாடு தேய்த்துத் தெளியும்.
13. அற்பசி அறக்காய்ந்தால் ஆடு ஒரு மாடு, மாடு ஒரு மலை.
14. மாசி கிடாவும், மார்கழி நம்பியானும்.
15. சோளப்பயிரை மேய்ந்த எருதுக்கு சொர்க்க போகம் வேண்டுமா?

டெலிபோன் நெ. 163. தந்தி: “ஆண்டிஸெப்டிக்”

ஆரோக்கிய தீபிகை.

(1924ஆம் ஜனவரிமாதம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.)

தேகாரோக்கிய விஷய சம்பந்தமாகப் படங்களுடன் பிரசுரம் செய்யப்படும் ஓர் மாதாந்தரப் பத்திரிகை.

பத்திராதிபரும், சொந்தக்காரருமாகிய

டாக்டர் பூ. ருமராவு, எம். எல். ஸி.,

(டாக்டர், சென்னை மெடிகல் கவுன்ஸில் மெம்பர்.)

அவர்களால் தமிழில் இயற்றப்பட்டது.

பத்திரிகாலயம்—323, தம்புசெட்டித் தெரு,

ஜி. டி. மதராஸ்.

வருஷ சந்தா ரூ. 1-8 அல்லது 3-ஷில்லிங்.

தனிப்பிரத தபால் ராஜ்ஜு உள்பட

2-அனு or 3-பென்ஸ்.

KINDNESS

BY ALDEN R. BENSON

Kindness is the one great act
That answers every call,
That brings response, as nothing else,
And yet it's free to all.
It gives more cheer than all the wealth;
When we have met with grief,
Where gold or silver cannot heal
Kind words may bring relief.

I know that kindness *does* appeal
To every living thing,
I've seen it work in flocks of birds;
That splash and play and sing
Around a pool of water, when
Crumbs were placed their way;
When they found it safe for them,
They came there every day.

I've seen it in the farm flocks,
Who flew from perch to arm
And fed upon the grain I held,
Because they feared no harm.
I've seen it in the lowly swine
That nosed about my feet,
While I shelled the golden grain
And bade them come to eat.

If, at all, we are humane,
This may be one test,
We feed and bed our livestock *first*,
Before we take *our* rest.
The faithful beast that toils for us,
And helps to earn our bread,
Cold and heartless are the ones
Who let them go unfed.

I sing this song, because I know,
The world so sadly needs;
The help that you and I may give
By kindly words and deeds.
So let us one and all resolve,
From now and on this day,
To spread the gospel of kind deeds
To *all* who come our way.

Convictions for the year 1924

This return is published to inform the public of the nature and extent of acts of cruelty to animals discovered by the Society in the City of Madras.

The following **CONVICTIONS** for cruelty to animals were obtained in Madras during the first three months of the year 1924 by the Society's agency:—

1. Working Horses in an unfit state	...	...	...	21
2. Do. Ponies do.	...	...	...	123
3. Do. Bullocks do.	...	...	...	398
4. Do. Buffaloes do.	...	...	...	...
5. Do. Mules do.	...	...	...	...
6. Cows ill-treated	...	...	...	1
7. Calves do.	...	...	...	15
8. Fowls do.	...	...	...	...
9. Donkeys do.	...	...	...	1
10. Goaded Bulls	...	...	...	...
11. Overloading	...	...	...	...
12. Owners causing cruelty	...	...	...	3
Total ...				562

1924-ஆத்தில் முதல் மூன்று மாதங்களில் ஜீவ ஹிம்ஸைக்காகச் செய்த தண்டனைகளின் பட்டி.

அடியில் குறித்த ஜீவ ஹிம்ஸையான குற்றங்கள் 1924-ஆத்தில் முதல் மூன்று மாதங்களில் இத்தச் சங்கத்தாரால் கண்டறியப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டன:—

1. உழைக்கச் சக்தியில்லாமல் நோயாளியாயிருந்த குதிரைகளை வருத்தி வேலை வாங்கினதற்காகத் தண்டித்த குற்றம்	...	...	...	21
2. " குதிரைமட்டங்களை "	...	...	...	123
3. " எருதுகளை "	...	...	...	398
4. " எருமைக் கிடாக்களை "	...	...	...	...
5. " கோவேறு கழுதையை "	...	...	...	...
6. பசுக்களைத் துன்பப்படுத்திய குற்றம்	...	...	...	1
7. கன்றுக் குட்டிகளைத் துன்பப்படுத்திய குற்றம்	...	...	...	15
8. கோழிகளை "	...	...	...	...
9. கழுதைகளை "	...	...	...	1
10. எருதுகளைத் தாற்றுக்கோலால் தாண்டினது	...	...	...	...
11. அதிக பாரத்தை ஏற்றியது	...	...	...	...
12. சொந்தக்காரர்களைச் செய்த மேற்குறித்த குற்றங்கள்	...	...	...	3
மொத்தம்				562

இத்தச் சங்கத்தின் காரியங்கள் அவரவர்கள் இஷ்டப்பட்டுக் கொடுக்கும் உபகாரப் பொருளாலேயே நடத்தப்படுகின்றன.

The Society is supported only by Voluntary Contributions.